संख्यावड्डत्य्अतुवङ्गणा नेपि ॥ २४ ॥

डत्य्अतुवङ्गणानां संख्यावत्कार्यं स्यात् । न त्व् ईपि ।

॥ इति संज्ञापादः ॥

रामस् इति स्थिते ।

स्रोर् विः फे ॥ २५ ॥

सकाररेफयोर् विः स्यात् फे परे । रामः । औजसोः संधिः । रामौ । रामाः ।

स्वदीभ्यां ध्यम्शसादेर् लोपः ॥ २६ ॥

स्वाद् दीसंज्ञकाच्च परस्य धेर् अम्शसादेश्च लोपः स्यात् । हे राम ।

रामम् । रामौ ।

शस्नामि र्घः ॥ २७ ॥

शसि नामि च परे स्वस्य र्घः स्यात् ।

पुंसि तु शस् न ॥ २८ ॥

स्वात् परः शस् न स्यात्पुंलिङ्गे । रामान् ।

टाभिस्ङेङसिङस्ओसाम् इनैस्अयात्स्ययोसो ऽतः ॥ २९ ॥

अकारात्परेषामेषां स्थाने इन ऐस् अय आत् स्य योस् एते क्रमात्स्युः ।

ष्रउर् णो ऽदान्ते नो ऽवकुप्व्अन्तरे ऽप्य् अतद्दात् त्व् अपक्वयुवाङ्गः ससे-

प्स्यादेर् नैकाचकोस् तु वा ॥ ३० ॥

षकाराद् रेफाद् ऋवर्णाच्च परस्यादान्ते स्थितस्य नस्य णः स्याद् अवक-

वर्गपवर्गव्यवधाने ऽपि । यत्र दे नः । ततो ऽन्यत्र गतात्तु निमित्ता-

त्परस्य साद् विहितेनेपा स्यादिना च सहितस्य पक्वादिवर्जितस्य

स्यात् । तस्यैवैकाचः सकवर्गाच्चान्यस्य वा स्यात् । रामेण ।

आ क्तिमभवि ॥ ३१ ॥

अकार आकारः स्यात् क्तेर् मभवेषु परेषु । रामाभ्याम् ।

रामैः । रामाय । रामाभ्याम् ।

व्वे स्भ्य् एः ॥ ३२ ॥